

KO JE KO

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, član je uredništva časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je knjige proze *Twitter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Dragan Bošković (1970, Beograd), diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Predaje savremenu srpsku književnost i teoriju književnosti na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu. Urednik je naučnog časopisa *Nasleđe*, priredio dvadesetak tematskih zbornika. Objavljena dela: *Odisej – kataloška priča* (koautor Saša Ilić, 1998); zbirke poezije: *Vrtoglavica, laž i Vavilon od kartona* (1998), *U jednom telu* (2003), *Isajja* (2006), *Otac* (2013), *The Clash* (2016) i *Ave Maria!* (2018); studije: *Islednik, svedok, priča: Istražni postupci u Peščaniku i Grobnici za Borisa Davidoviča Danila Kiša* (2004), *Tekstualno (ne)svesno Grobnice za Borisa Davidoviča* (2008), *Zablude modernizma* (2010), *Đorđe Marković Koder* (2014), *Zablude čitanja* (2015), *Slobodan Štetić – Poster* (2015) i *Nulti stepen realizma* (2017). Dobio je Brankovu nagradu i nagrade „Matičev šal“ i „Branko Ćopić“. Poezija prevedena na ukrajinski, poljski, češki, slovenački, španski, japanski. Živi u Beogradu.

Aleksandar Čotrić (1966, Loznica) je aforističar, pravnik i narodni poslanik. Objavio je više knjiga aforizama, između ostalih, *Daćemo mi vama demokraciju*, koja je 1993. proglašena za najbolju knjigu aforizama u Srbiji (Nagrada „Radoje Domanović“ Udruženja književnika Srbije) i *Peta kolona* (1997). Dobitnik je 1995. godine Nagrade za aforizme „Dragiša Kašiković“ koju dodeljuje *Srpska reč*. Zastupljen je u antologijama objavljenim u Srbiji, Nemačkoj i Austriji. Aforizmi su mu prevedeni na deset stranih jezika. Živi i radi u Beogradu.

Gabi Čutak (*Gabi Csutak*; 1977, Satu Mare, Rumunija), mađarska spisateljica i prevoditeljka. Diplomirala je filozofiju na Univerzitetu „Babeš Boljai“ u Klužu, u Rumuniji. U periodu od 2000. do 2003.

godine studirala je estetiku na Univerzitetu „Lorand Etveš“ u Budimpešti. Od 2008. godine redovno objavljuje kritike, novele i prevode književnih dela sa nemačkog i rumunskog jezika, od 2011. godine bavi se i kulturnim novinarstvom. U periodu od 2009. do 2011. godine pohađala je master studije dramaturgije na Akademiji dramskih umetnosti u Targu Murešu u Rumuniji. Njena prva zbirka novela *Mrtva priroda sa zmajem* (*Csendélet sárkányal*) objavljena je 2017. godine. Godine 2018. predstavljala je Mađarsku na Evropskom festivalu prvih romana u Budimpešti. Trenutno radi kao slobodna novinarka i prevoditeljka. Živi u Budimpešti.

Lidija Deduš (1977, Banja Luka), pesme i kratka proza objavljivi su joj u časopisima i književnim web portalima u regiji. Zastupljena je u antologiji pesnikinja inspiriranih migracijom *Ovo nije dom – pesnikinja o migraciji* koju su uredile Vitomirka Trebovac i Jelena Anđelovska. Finalistkinja je konkursa za kratku priču „Vranac“ 2016. godine i „Post Scriptum za književnost na društvenim mrežama“ 2017. godine. Pesme prevedene na engleski jezik objavljivane su u časopisima *Europe Now* Univerziteta Kolumbija i *The Well Review* iz Irske. Autorka je zbirke poezije *Apartidi i ostale čudne ličnosti* (2018) koja je pobedila na konkursu „Trećeg trga“ za najbolju prvu neobjavljenu zbirku pesama. Živi u Varaždinu.

Dragana J. Đorđević (1982, Leskovac), diplomirala je na Katedri za italijanistiku na Filološkom fakultetu u Beogradu. Diplomirala je u okviru projekta Evropskog volonterskog servisa radi u Kancelariji za informisanje mladih u Opštini Ribadavija gde organizuje kulturne i umetničke manifestacije. Učestvuje u projektima mobilizacije i edukacije mladih u Španiji, Portugalu i Ekvadoru. U periodu od 2009. do 2014. godine radi kao profesor stranih jezika u privatnoj školi. Od 2015. godine je osnivač i vlasnik firme za onlajn jezičku edukaciju u nacionalnim i internacionalnim kompanijama, kopirajting i lekturu. Bavi se književnim prevodjenjem.

Tomas Sterns Eliot (*Thomas Stearns Eliot*; 1888, Sent Luis, SAD – 1965, London, Engleska), engleski autor američkog porekla, jedan od najvećih pesnika XX stoleća, esejista, dramski pisac, književni kritičar, urednik književnog časopisa *Criterion* i direktor izdavačke kuće Faber&Faber. Studirao je na Harvardu, gde je diplomirao (1909) i napisao doktorsku tezu iz filozofije (1916), koju nikada nije odbranio; pohađao je predavanja na Sorboni (1910–1911) i na Koledžu Merton u Oksfordu (1914). Najpoznatije knjige pesama: *Prufrok i druge opservacije* (1917), *Pesme* (1920), *Pusta zemlja* (1922), *Šuplji ljudi* (1925), *Četiri kvarteta* (1945). Autor je šest drama u stihu te većeg broja teorijsko-kritičkih tekstova i eseja iz oblasti književnosti, religije, filozofije i kulture. Dobitnik je Nobelove nagrade za književnost za 1948. godinu i Geteove nagrade za književnost i umetnost za 1955. godinu.

Ginter Gras (*Günter Wilhelm Grass*; 1927, Gdanjsk, Poljska – 2015, Libek, Nemačka), nemački književnik. Široj čitalačkoj publici poznat je kao autor romana *Limeni doboš* (*Die Blechtrommel*), objavljenog 1959. godine (po knjizi je snimljen film 1979). Zatim su usledila dela *Mačka i miš* (*Katz und Maus*, 1961), pa *Pseće godine* (*Hundejahre*, 1963), koja zajedno sa *Limenim dobošem* čine „Dancig trilogiju“. Zajednička nit koja ih povezuje tiče se uspona nacizma i ratnog iskustva u jedinstvenoj kulturnoj sredini Danciga i ušća Visle. Roman *Pseće godine*, koji mnogi smatraju nastavkom *Limenog doboša*, opisuje prostorno izmešane etnicitete i složenu istorijsku pozadinu. Gras je dobio mnoštvo međunarodnih nagrada, a 1999. godine primio je najviše književno priznanje: Nobelovu nagradu za književnost. Njegova književnost se obično svrstava u umetnički pokret *Vergangenheitsbewältigung*, što grubo prevedeno znači „spoznavanje sa prošalošću“. Godine 2002. vratio u sam vrh svetske književnosti knjigom *Hodom raka* (*Im Krebsgang*). Ova novela, čiji se glavni likovi prvo pojavljuju u *Mački i mišu*, smatra se Grasovim najuspešnijim delom. Godine 2006. objavio je autobiografiju pod naslovom *Ljušteći luk* (*Beim Häuten der Zwiebel*).

Igor Javor (1988, Osijek), diplomirao na katedri za komparativnu književnost sa teorijom književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se književnom teorijom, kritikom, komparativistikom i prevodnjem sa engleskog jezika. Preveo je komparativnu studiju Morisa Fridmana *Problematični pobunjenik* (2012) i studiju Roberta Janga *Postkolo-*

nijalizam: sasvim kratak uvod (2013). Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Milija Jovičić (1990, Priboj), apsolvent studija teorijske fizike na Fizičkom fakultetu u Beogradu. Do 2015. godine rukovodilac sajta Viva fizika. Prevodi sa ruskog i engleskog. Putnik i povremeni saradnik sajta Karavansaraj. Prevodene knjige: Rjunosuke Akutagava *Hristos iz Nandinga* (2015) i Hamid Ismailov, *Mrtvo jezero* (2018).

Zvonko Karanović (1959, Niš), piše poeziju i prozu. Objavljene knjige pesama: *Srebrni Surfer* (1991), *Mama melanholija* (1996), *Extravaganza* (1997), *Tamna magistrala* (2001), *Neonski psi – izabrane pesme* (2001), *Svlačenje* (2004), *Blitzkrieg (rane pesme 1980–1985)* (2009), *Box set – sabrane pesme* (2009), *Mesečari na izletu* (2012), *Kavezi* (2013), *Najbolje godine naših života – izabrane pesme 1991–2004* (2014), *Zlatno doba* (2015) i *Iza zapaljene šume* (2018); romani: *Više od nule* (2004), *Četiri zida i grad* (2006) i *Tri slike pobeđe* (2009). Dobitnik je nagrada „Laza Kostić“, „Biljana Jovanović“, „Dušan Vasiljev“ i Kočićevo pero. Pesme su mu prevedene na desetak evropskih jezika. Zastupljen je u više pesničkih antologija u zemlji i inostranstvu. Živi u Beogradu.

Valentina Knežević (1978, Podgorica), diplomirala je na Grupi za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bila je novinarka u redakcijama za kulturu: dnevne novine *Publika*, Radija 98 i Radio televizije Crne Gore. Od 2012. uređuje informativno-edukativni program u JU KIC „Budo Tomović“ u Podgorici, u okviru kojeg i regionalni književni festival *LiTeritorija*. Živi u Podgorici.

Boro Kontić (1955, Nikšić), direktor i osnivač Media centra Sarajeva (1995). Predavač na treninzima za novinare i Školi strateškog komuniciranja. Dugogodišnji novinar Radio Sarajeva. Autor brojnih emisija tokom 80-ih od *Primusa* (1979–1985) do *Omladinskog programa Radio Sarajeva* (1987). Glavni i odgovorni urednik Drugog programa Radija Sarajeva (1990–1992). Specijalnost su mu radio-dokumentarci. Na festivalima *Frix Futura – Berlin i Prix Italija*, 1991. godine dobio je Grand Prix za radio dokumentarac *JAZZTIME*. Autor je nekoliko TV dokumentaraca uključujući *Godine koje su pojeli lavovi* o novinarstvu i propaganda tokom ratova 90-ih, te *Bez naslova* (2011), dokumentarac o nobelovcu Andriću koji se bavi pitanjem „šta je nama Ivo Andrić onda i sada“? Živi u Sarajevu.

Goran Lazičić (1983, Novi Sad), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Grupi za srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću. Književnu kritiku objavljivao je u periodici i dnevnim listovima *Danas* i *Blic*. Član je redakcije zrenjaninskog časopisa *Ulaznica*. Priredio je knjigu *Restart: panorama nove poezije u Srbiji* (2014).

Natalija Ludoški (1966, Perlez), književnost je završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde je magistrirala („Književna kritika u delu Slobodana Jovanovića“) i doktorirala („Književnokritičko i naučno delo Mladena Leskovca“). Objavila je knjige *Slobodan Jovanović kao književni kritičar* (2008), *O Mladenu Leskovcu: ogledi, članci, prepiska* (2011), *Književna ogledanja Mladena Leskovca nad piscima savremenicima* (2015) i priredila knjigu Mladena Leskovca *Izbor iz dela* (2017). Metodичke radove, književnokritičke i književnoistorijske ogledе objavljuje u periodici. Zaposlena je u Zrenjaninskoj gimnaziji. Živi u Novom Sadu.

Silvija Monros Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se ogledala u monografskoj i kritičkoj esejistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školice* (prepiska sa Kortasarom, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gradovima* (elektronski odgovor Milosrdnom anđelu, 2000), *Ortegina Klepsidra* (ogledi o filozofiji Hosea Ortege i Gasete, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dali* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka čutnji* (poezija, 2006). Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevodjenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr). Živi u Beogradu.

Pablo Neruda (rođen kao *Ricardo Neftali Reyes*; 1904, Peral, Čile – 1973, Santijago de Čile), čileanski književnik i dobitnik Nobelove nagrade za književnost (1971). Svoj literarni pseudonim Neruda koji je kasnije prihvatio kao lično ime, izveo je od imena češkog pesnika i pisca Jana Nerude. U devetnaestoj godini (1923) objavio je svoju prvu knjigu poezije *Crepusculario*, a u dvadesetoj i drugu pod nazivom

Dvadeset poema o ljubavi i jedna pesma bez nade. Studirao je francuski jezik i pedagogiju. Španski građanski rat i smrt prijatelja Federika Garsije Lorke na njega ostavlja neizbrisiv trag. Priključio se revolucionarnom pokretu i tada je pisao pesme sa revolucionarno-socijalnom tematikom. Od 1927. do 1935. radio je pri čileanskom konzulatu u Rangunuu. Od 1939. do 1940. bio je konzul u Parizu, a nakon toga u Meksiku, do 1943. godine. U Čile se vratio 1945. i postao senator. Zbog neslaganja sa tadašnjim predsednikom Čilea bio je progonjen. Uspeo je da pobege u Evropu, gde je boravio u raznim zemljama. U Čile se ponovo vratio 1952, gde je živeo do svoje smrti 23. septembra 1973. godine. Objavio je još desetak knjiga poezije.

Jovan Nikolić (1955, Beograd), piše liriku, prozu i pozorišne komade, tekstove za filmsku muziku i libreta. Objavio je sledeće zbirke pesama: *Gost niotkuda* (1982), *Đurđevdan* (1987), *Neću da se rodim* (1991), *Oči pokojnog jagnjeta* (1993), *Telo i okolina* (1994), *Male noćne pesme* (1998), *Hotel Nikaragva* (2017). Na nemačkom su mu objavljene sledeće knjige: *Zimmer mit Rad* (pesme i proza, 2004; *Soba sa točkom*, izdanje na srpskom jeziku, 2011) i *Weisser Rabe, schwarzes Lamm / Crna vrana, belo jagnje* (proza, 2006). Od 1999. živi u Kelnu, gde radi za jedno udruženje koje se bavi integracijom romske dece u nemačko društvo. U Srbiji je nagrađivan za svoj književni rad, a u nemačkom govornom području mu je dodeljeno nekoliko književnih nagrada i stipendija.

Angela Pataki (1968, Novi Bečej), prevodi sa nemačkog i mađarskog jezika. Od sredine osamdesetih godina živela je u Beogradu, a od 2010. godine na relaciji Beograd–Istra. Prvi književni prevod objavila je 2007. godine u vrbskom časopisu *Trag*, a od onda je prevela sa nemačkog i mađarskog jezika više romana, novela, eseja i mnoštvo pesama. Sa nemačkog je prevodila Klause Tevelajta, Paulusa Hohgaterera, Manfreda Klemenca i druge, a sa mađarskog Noemi Seči, Lasla Krasnahorkajja, Rolanda Orčika, Agneš Heler, Zoltana Danjija i druge.

Milutin Ž. Pavlov (1943, Kikinda), diplomirao je studije glume u klasi Ljubice Ravasi 1966. godine u Novom Sadu. Pesnik, pripovedač, esejista, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac. Objavio je sledeća dela: poezija – *Vatra zrelog bagrema* (1973), *Ženi sam rekao ljubav* (1977), *Nad glinom žito* (1986), *Bela jesen u novembru* (1991), *Pas izgubljenog čoveka* (2014); esejistika – *Esej o glumcu* (2000); romani –

Suvi žig knjige drugova (1979), *Šarmer male varoši* (1990, 1995), *Rasput* (1994), *Velizar i Đurđica* (2000), *Galop gospodina Aresa* (2003), *Nebo je veliko dugme* (2006), *Dobošarski ponedjeljak* (2009), *Kostim na sceni divljih ruža* (2011); publicistika – *Severni revir belog rudara* (1975); knjige pripovedaka – *Razaznajem tornjeve* (1971, 1989), *Klovnovi dolaze u podne* (1982), *Duhovi kartonskog kofera* (2005), *Cipele vranog konja* (2007), *Žuti fijaker* (2008), *Dobošarije* (2008) i *Teretni voz* (2017); dečja poezija – *Sve ptice iz dedinog šešira* (1998) i *Majstori plavih violina* (2017). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za književni rad. Prevodjen je na makedonski, ruski, mađarski, jermenski, nemački, rumunski i albanski jezik. Živi i stvara u Novom Sadu.

Aleksandar V. Petrović (1978, Ljubovija), osnovne studije završio je na Katedri za germanistiku Filološkog fakulteta u Beogradu, a na Filozofskom fakultetu na Palama, gde je odbranio magistarsku i doktorsku tezu iz književnoistorijskih nauka. U oktobru 2011. godine izabran u zvanje Višeg asistenta i u tom zvanju je i danas. Bavi se savremenom njemačkom književnošću.

Mirjana Petrović Filipović (1976, Talin, Estonija), diplomirala je i doktorirala na Odseku za ruski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu. Prevodi sa ruskog jezika. Objavila je zbirku poezije *Palimpsest* (2007). Živi u Kini.

Jelena Radovanović (1972, Bor), diplomirala na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Živi u Nemačkoj od 2002. godine i bavi se prevodilaštvom i predavanjem jezika odraslima na institutima za učenje stranih jezika. Objavljene knjige poezije: *Povremeni prekidi sa zujanjem* (2000), *Sitne iznutrice* (2002), *Džibra* (2006) i *Otvoreni prelomi* (2012).

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. Bavi se prevodjenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006), *Imago Poloniae* (2014) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio-drama s CD-om), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo,

između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

German Sadulajev (*Герман Умаралиевич Садулаев*; 1973, Šali, Čečeno-Ingušetija), diplomirao je na Pravnom fakultetu Sanktpeterburškog državnog univerziteta. Živi i radi kao advokat u Sankt Peterburgu. Piše prozu, prva knjiga *Ja, Čečen*, objavljena mu je 2006. Autor je osam knjiga u Rusiji, preveden je na više jezika, među kojima su nemački, engleski i hrvatski.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Sarađuje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013) i *Jeretički dativ* (2014), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016) i *Punkt* (2017). Živi u Beogradu.

Vojka Smiljanić Đikić (1932, Varcar Vakuf – 2016, Sarajevo), pesnikinja, prevoditeljka i urednica časopisa *Sarajevske sveske*. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavila je niz knjiga, između ostalih pesničke zbirke *Pjesme* (1966), *Tkači vetrova* (1987), *Pepelnica* (1997), *Druga zemlja* (2000), te *Prevodjenje mora* (2004). Dobitnica je nagrade Udruženja prevodilaca Bosne i Hercegovine 1975. godine.

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom

i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobjednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Andžej Stasjuk (*Andrzej Stasiuk*; 1960, Varšava, Poljska), prozni pisac, pesnik, esejista i putopisac. Kritičari ga često nazivaju i najpopularnijim poljskim buntovnikom, jer je 1980. godine dezertirao iz vojske, nakon čega je proveo nekoliko godina po vojnim i civilnim zatvorima. Svoje zatvorsko iskustvo opisao je u debitantskoj zbirci priča *Zidovi Hebrona* (*Mury Hebronu*, 1992). Pripada generaciji poljskih pisaca koji su osamdesetih godina aktivno učestvovali u antikomunističkom pokretu, i danas se smatra jednim od najznačajnijih predstavnika postkomunističke generacije pisaca iz Centralne Evrope. Dobitnik je brojnih poljskih i međunarodnih priznanja. Njegove knjige prevedene su na gotovo sve evropske jezike, kao i na korejski. Najznačajnija dela su mu: *Opowieści galicyjskie* (1995), *Beli gavran* (1995), *Dukla* (1997), *Jak zostałem pisarzem (próba autobiografii intelektualnej)* (1998), *Devet* (1999), *Na putu za Babadag* (2004). Pre pada Berlinskog zida povukao se iz javnog života i preselio u zabačeno karpatsko selo Čarne, gde gaji koze i lame, i piše romane, priče i eseje.

Nevena Stefanović (1970, Pančevo), diplomirala je na grupi Srpska književnost i jezik sa opštom književnošću Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi kao profesor u Gimnaziji „Uroš Predić“ u Pančevu. Piše književnu kritiku za Umetnički magazin *Kvartal*.

Sava Stepanov (1951, Padej, Banat), studirao je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Radio u Galeriji Matice srpske, Foto galeriji i u Centru za vizuelnu kulturu „Zlatno oko“. Objavio je veliki broj tekstova iz oblasti likovne kritike i savremene fotografije u dnevnim listovima, stručnim časopisima i katalogima izložbi. Zastupljen u većem broju zbornika i antologija o savremenoj umetnosti. U periodu od 1977. godine do danas priredio veći broj autorskih izložbi u oblasti aktuelne umetnosti kod nas i u inostranstvu (Mađarska, Austrija, Nemačka, Francuska, Slovačka, Rumunija, Rusija,

Kanada). Objavio knjige: *Svetlopisi* (1981) i *Potreba za slikom* (1988), te više umetničkih monografija od kojih je najznačajnija monografija o skulpturi Olge Jevrić (2000). Dobitnik je više nagrada i priznanja. Živi u Novom Sadu.

Žarka Svirčev (1983, Senta), osnovne i master studije je završila na Odseku za srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Doktorirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je knjige „*Ah, taj identitet!*“ – *Dekonstrukcija rodni stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010) i *Vinaverova književna republika* (2017). Živi i radi u Bečeju.

Srdan V. Tešin (1971, Mokrin), književnik i novinar. Studirao je filozofiju i komunikologiju u Beogradu, a diplomirao na poetici kratke priče. Objavio je sledeće knjige: *Coated brain/Pohovani mozak* (drama, 1996), *Sveto Trojstvo Georgija Zecowskog* (poezija, 1997), *Sjajan naslov za pantomimu* (priče, 1997), *Antologija najboljih naslova* (roman, 2000), *Kazimir i drugi naslovi* (roman, 2003), *Kroz pustinju i prašinu* (roman, 2005), *Kuvarove kletve i druge gadosti* (roman, 2006), *Alternativni vodič kroz Vavilon* (izabrane kolumne, 2008), *Ispod crte* (priče, 2010), *Priče s Marsa* (priče, 2015) i *Gori gori gori* (roman, 2017). Priredio je nekoliko antologija, panorama i izbora kratkih priča. Knjige su mu prevedene na slovenački, makedonski i nemački jezik. Dobitnik je književne stipendije „Borislav Pekić“ i Nagrade Društva književnika Vojvodine za knjigu godine. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama i izborima iz srpske savremene književnosti. Proza mu je prevedena na francuski, engleski, nemački, poljski, češki, makedonski, mađarski, albanski i slovenački jezik. Član je Srpskog PEN centra. Živi u Kikindi.

Vesna Trijić (1975, Kraljevo), diplomirala je srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljuje kritičke prikaze i eseje u književnim listovima i časopisima. Dobitnica je nagrade „Milan Bogdanović“. Živi u Zemunu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio je tri knjige poezije: *Pogledalo* (2010, „Brankova nagrada“), *Crno svetlo* (2012) i *Sidro* (2017). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.